

Sygn. akt II K 202/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Agnieszka Knade-Plaskacz

Protokolant – sekr. sądowy K. S.

przy udziale Prokuratora – -----

po rozpoznaniu w dniu 09/08/2017 roku

sprawy:

P. K.

s. P. i M. z domu W.

ur. (...) w C.

podejrzanego o to, że:

w dniu 6 kwietnia 2017 roku w C. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środki odurzające w postaci marihuany o wadze brutto 1,1 grama,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka:

I. stwierdzając, że oskarżony **P. K.** popełnił zarzucany mu czyn stanowiący występki z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne wobec niego na okres 1 (jednego) roku próby od uprawomocnienia się wyroku;

II. na podstawie art. 67§2 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora;

III. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500 (pięćset) złotych;

IV. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 72 §1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do powstrzymania się od używania środków odurzających;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie-koszty sądowe w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych, oraz wymierza mu opłatę w kwocie 100 (sto) złotych.

II K 202/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W toku czynności służbowych w dniu 06 kwietnia 2017 roku funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w C. dokonali przeszukania pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...), będącego własnością P. K., który kierował tym samochodem przy ul. (...) w C.. W wyniku dokonanych czynności policjanci ujawnili woreczek foliowy zamykany na tzw.: „strunę” z zawartością suszu roślinnego koloru zielonego. Obecny przy przeszukaniu oskarżony oświadczył, że znaleziona substancja należy do niego. Użyte w pomieszczeniu służbowym KPP w C. testery narkotykowe, którym poddano próbki zabezpieczonej substancji zabarwiły się na kolor odpowiadający marihuanie. W wyniku przeważenia zatrzymanych środków narkotycznych ustalono, że ważą one 1,10 grama brutto.

dowód: (protokół przeszukania samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) – k. 2-3, spis i opis rzeczy – k. 4, protokół użycia testera narkotykowego – k. 9, protokół z czynności przeważenia zabezpieczonych środków narkotycznych – k. 10, umowa sprzedaży samochodu – k. 35)

Zabezpieczone substancje roślinne o łącznej wadze 1,10 grama brutto stanowiły ziele konopi innych niż włókniste, są one środkiem odurzającym należącym do grupy I-N i IV- N Wykazu Środków Odurzających załącznik nr 1 do Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii z późn. zm.

dowód: (opinia Laboratorium Kryminalistycznego KWP w B.- k. 52-53)

P. K. wysłuchany w postępowaniu przygotowawczym złożył wyjaśnienia, w których podał, że w dniu 5 kwietnia 2017r. w godzinach popołudniowych udał się z córką na plac zabaw na terenie N. P. w C.. Następnie podszedł do niego nieznany mu mężczyzna, który zaproponował mu sprzedaż marihuany. Oskarżony przystał na propozycję swego rozmówcy. W dniu 6 kwietnia 2017r. P. K. udał się w okolice ulicy (...) w C. swoim samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) w celu zapalenia zakupionego narkotyku. W wyniku kontroli przeprowadzonej przez funkcjonariuszy policji w pojeździe oskarżonego, ujawniono obecność środków odurzających.

dowód: (protokół przesłuchania oskarżonego – k. 20-21)

Oskarżony nie był wcześniej karany, ma 25 lat, pracuje, jest żonaty ma jedno dziecko.

dowód: (informacja o karalności – k. 25, informacje o oskarżonym – k. 20 v.)

Sąd zważył, co następuje:

Przebieg zdarzenia zaprezentowany przez oskarżonego potwierdza w pełni ustalenia faktyczne poczynione przez organy postępowania przygotowawczego. Jest on zgodny ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a brak jest dowodów przeciwnych. Sąd jako w pełni wiarygodne uwzględnił też załączone do akt sprawy dokumenty w postaci protokołu przeszukania wraz ze spisem i opisem rzeczy, protokołu użycia testera narkotykowego, protokołu przeszukania osoby, stwierdzając, iż zostały one sporządzone z zachowaniem przewidzianych prawem wymogów przez osoby do tego upoważnione, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony. Materiałem uzupełniającym, lecz również znaczącym dla odtworzenia przebiegu zdarzeń okazało się sprawozdanie z badań Laboratorium Kryminalistycznego KWP w B., które w ocenie Sądu jest pełne, wiarygodne i wewnętrznie niesprzeczne.

Tak zgromadzony i oceniony materiał dowodowy daje podstawę do przyjęcia, że oskarżony winien jest popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia P. K. przemawiają za uznaniem, iż jego czyn miał charakter umyślny.

Sąd opierając się na powyższych ustaleniach, podzielił zatem stanowisko oskarżyciela co do możliwości przypisania oskarżonemu sprawstwa czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Czyn popełniony przez P. K. bez wątpienia wyczerpuje znamiona w/w przepisu ustawy.

Uznając winę oskarżonego za niewątpliwą Sąd skorzystał z możliwości przewidzianej w treści art. 66 § 1 i 2 k.k., po czym, przychyłając się w pełni do propozycji Prokuratora, na mocy art. 66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. zastosował wobec oskarżonego instytucję warunkowego umorzenia postępowania karnego na okres jednego roku próby. Mając na uwadze okoliczności sprawy i wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał, że zagrożenie sankcją karną, przewidziane w art.

62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii mieści się w granicach, określonych przez art. 66 § 2 k.k., co pozwoliło na uznanie, iż spełniona została formalna przesłanka, która pozwala Sądowi na zastosowanie tej wyjątkowej instytucji prawa karnego, jakim jest warunkowe umorzenie postępowania.

Sąd rozważył na tle ujawnionych materiałów sprawy zakres społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, biorąc pod uwagę okoliczności strony przedmiotowej i podmiotowej. Przepis art. 115 § 2 k.k. nakazuje bowiem, aby przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu brać pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Sąd wziął pod uwagę, że P. K. jest osobą młodą. Nie był dotąd karany za przestępstwo, a sposób jego życia przed popełnieniem przypisanego mu czynu, pozwala na stwierdzenie, że czyn, którego popełnienia się dopuścił, stanowił co prawda naganny, lecz incydentalny. Oskarżony przyznał się do winy, wyraził skruchę. Powołane powyżej okoliczności pozwoliły Sądowi na przyjęcie stanowiska, iż społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie jest znaczna jak również, że roczny okres próby będzie wystarczający.

Sąd umarzając wobec P. K. postępowanie karne wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinny zostać wobec oskarżonego osiągnięte w wyniku przeprowadzonego postępowania. Zdaniem Sądu już sam fakt postawienia mu zarzutu i występowania przed Sądem w roli oskarżonego powinien niewątpliwie odstraszyć P. K. od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i spełnić swój cel prewencji indywidualnej, sytuacja taka winna również ukształtować jego postawę w przyszłości oraz prewencji generalnej.

Zdaniem Sądu odstąpienie od wymierzenia oskarżonemu kary i warunkowe umorzenie postępowania karnego nie stoi także w sprzeczności z zasadą kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uwidocznionej w treści art. 53 § 1 k.k. Zastosowanie wobec P. K. represji karnej poprzez orzeczenie kary byłoby w opinii Sądu na tle ujawnionych wyżej okoliczności środkiem zbyt surowym.

Wzmocnienie wychowawczego charakteru wydanego orzeczenia nastąpiło także poprzez zastosowanie przez Sąd możliwości przewidzianych przez ustawodawcę w dyspozycji art. 67 § 2 i 3 k.k., polegających na orzeczeniu wobec oskarżonego dozoru kuratora, środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (w zw. z art. 39 pkt. 7 i art. 43 a§1 k.k.) i obowiązku powstrzymania się w okresie próby od używania środków odurzających (w zw. z art. 72 ust. 1 pkt. 5 k.k.).

Mając na uwadze, że postępowanie karne wobec oskarżonego zostało warunkowo umorzone, nie było zasadnym orzekanie przez Sąd o przepadku środków odurzających zabezpieczonych w sprawie, na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem w tym wypadku przepadek można orzec po upływie okresu próby, a to z uwagi na potrzebę zabezpieczenia dowodów na wypadek podjęcia postępowania karnego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49/83 poz. 223 ze zm.) i zasądził od oskarżonego kwotę 100 zł tytułem opłaty i obciążył go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70 zł.

SSR – A. Knade - Plaskacz